

ложение и популяризиране. Тая форма на винарствуване се състои въ следното:

Група производители лозари събират производството си въ една обща изба, за обща преработка, подъ ръководството на едно компетентно лица. Всички винарски сѣдове и инвентаръ се събиратъ на едно мѣсто, кждето се подлагатъ на щателенъ прегледъ и почистване. Използуватъ се за работа — само годинитѣ такива. Тоя начинъ на винарствуване позволява да се приложи една подобрена техника при значително подобрени условия. Най-малката придобивка при тоя начинъ на работа е ограничение броя на вината, които при индивидуалното винарствуване съпада съ броя на винарскитѣ сѣдове. По тоя начинъ се получаватъ значително подобрени качествено вина, подходящи за мѣстна консумация и които далечъ превъзходствуватъ тия, произведени отъ отдѣлнитѣ стопани.

Въ тоя случай, Камарата би могла да насърдчи тия винарски „задруги“ и да ги подкрепи за набавяне най-необходимитѣ имъ съорѣжения за да подобрятъ производството си. Тѣ сѣ първата стѣпка къмъ кооперат. винарствуване.

Друга причина, която отегчава положението на лозарството е бързото разширение площта на лозовитѣ насаждения.

Непосредствено следъ филоксерната криза, възобновяването на лозята започна съ бързъ темпъ, като най-напредъ бѣха заети високитѣ и стрѣмни мѣста, хълмоветѣ които даваха силни и трайни, съ приятенъ вкусъ и букетъ, вина. Съ течение на времето, лозовитѣ насаждения започнаха да се свличатъ къмъ низинитѣ, за да се настанятъ днесъ окончателно въ долините.

По тоя начинъ, за съвременния лозаръ, понятието „неподходяща почва“ пристана да сѣществува.

Разпростирането на лозовата култура въ низкитѣ мѣста увеличи чрезмѣрно продукцията на лозовата култура за смѣтка на качеството, което падна. Вината, добити отъ лозя въ ниски мѣста, сѣ нетрайни и долнокачествени. Поради голѣмото производство на декарь, тѣ сѣ и по-евтини и измѣстватъ отъ пазаря доброкачественитѣ вина.

На лице сѣ мотивитѣ, които налагатъ да се създадатъ мѣрки, съ законна сила, целящи ограничение безразборното засаждане на лозя, въпрѣки неудобствата, които могатъ да се създадатъ отъ социално гледище.

За въ бѣдаще, засаждането на лозя за вино ще трѣбва да се допуска само въ ония мѣста, които сѣ преценени като най-подходящи отъ агрономическитѣ органи, или тъй нареченитѣ „абсолютно лозарски райони“.

Едно вмешателство въ частно-правнитѣ отношения на отдѣлнитѣ стопани, съ цель да се ограничи достѣпа въ ло-